Komu ufam? Bóg i Jego przykazania

Dekalog, sumienie i charakter • Wj 20:1–6; Mt 22:37–40

Myśl przewodnia

Wierność Bogu wyraża się w miłości i świadomych dobrych wyborach.

Opowieść i opracowanie dla uczestnika

Po wyjściu z Egiptu Izraelici zatrzymali się u góry Synaj. Bóg przypomniał im: uwolniłem was z niewoli. Dopiero potem przekazał przykazania.

Pierwsze słowa Dekalogu uczą, że lud ma służyć Bogu. Izraelici mieli nie oddawać czci posągom. Przedmiot zrobiony przez człowieka nie mógł zastąpić Boga.

Jezus powiedział, że największym przykazaniem jest miłość do Boga, a kolejnym miłość do bliźniego. Te przykazania pokazują ważny kierunek codziennych wyborów.

Pierwsze przykazania mówią, że Izrael ma czcić jedynego Boga i nie oddawać czci bożkom. Biblia opisuje, jak ludzie czasem pokładali nadzieję w przedmiotach. Warto rozróżnić zwykły obrazek od przedmiotu, któremu ktoś oddaje religijną cześć.

Miłość do Boga może wyrażać się wdzięcznością, modlitwą i uczciwością wobec ludzi. Zadając pytania o Boga, możemy lepiej rozumieć Jego słowa.

Cele lekcji

• Mówi, co Bóg przypomniał Izraelitom przed przykazaniami.

• Rozpoznaje, że lud miał nie czcić posągów.

• Podaje przykład codziennego dobrego wyboru.

• Po wysłuchaniu fragmentu odpowiada ustnie lub wskazuje ilustrację odpowiadającą pytaniu: Czy każdy narysowany obrazek jest bożkiem?

Przebieg zajęć

Wprowadzenie i pytanie — 4 min

Rozłóż rekwizyty lub przygotowane ilustracje i nawiąż do codziennego doświadczenia dziecka: Co Bóg przypomniał Izraelitom przed przykazaniami? Pozwól odpowiedzieć gestem albo milczeniem.

Lektura Biblii i kontekst — 8 min

Opowiedz prostym językiem o fragmencie Wj 20:1–6; Mt 22:37–40. Dekalog rozpoczyna przypomnienie wyzwolenia Izraela z Egiptu. Następnie Bóg żąda wyłącznej wierności i zabrania sporządzania wizerunków przeznaczonych do oddawania czci. Jezus przywołuje przykazanie miłości Boga i bliźniego jako podstawową zasadę życia. Przeczytaj z Biblii krótki, wybrany urywek i pokaż jego miejsce w opowieści.

Rozmowa i rozumienie — 6 min

Zadaj pytanie dotyczące bohaterów i wyborów. Zastosuj jeden przykład: Wierność Bogu wyraża się w miłości i świadomych dobrych wyborach. Nie wyciągaj od dzieci szczegółów z życia rodzinnego.

Ćwiczenie i zastosowanie — 8 min

Dzieci układają trzy obrazki w kolejności: wyjście z Egiptu, góra Synaj, przykazania. Następnie wybierają obrazek pokazujący, jak dziś okazać miłość bliźniemu. Udział i forma odpowiedzi pozostają dobrowolne. Nie żądaj osobistych zwierzeń.

Podsumowanie i zadanie domowe — 4 min

Sprawdź, czy uczestnicy potrafią odpowiedzieć: Co Bóg przypomniał Izraelitom przed przykazaniami? Przypomnij myśl: Wierność Bogu wyraża się w miłości i świadomych dobrych wyborach. Propozycja dla rodziny: Przeczytajcie Wj 20:1–3 i porozmawiajcie, dlaczego na początku Bóg wspomina wyzwolenie.

Ćwiczenie uzupełniające

Porównaj dwie historyjki: rysunek jako pamiątka i przedmiot czczony jak bóstwo.

Pytania i propozycje odpowiedzi

Co Bóg przypomniał Izraelitom przed przykazaniami?

Przypomniał, że wyprowadził ich z Egiptu.

Czy rzecz zrobiona przez człowieka jest Bogiem?

Nie. Przedmioty można oglądać i używać, ale nie są Bogiem.

Jak można okazać miłość innemu człowiekowi?

Przez życzliwe słowo, pomoc lub troskę o jego potrzeby.

Czy każdy narysowany obrazek jest bożkiem?

Nie. Ważne jest, jakie znaczenie ludzie nadają mu w kulcie.

Pomoce dydaktyczne

- Biblia w wybranym przekładzie, także szerszy kontekst wskazanych wersetów
- karta pracy SM-G2-A-36
- kartki, kolorowe kredki i tablica do wspólnych notatek
- ilustracje i przedmioty bezpieczne dla wieku

Wskazówki biblijne i wychowawcze

- Wj 20:1–6 obejmuje wyłączną cześć dla Boga oraz zakaz czynienia przedmiotów kultu. Nie przenoś dosłownie kategorii bałwochwalstwa na każdą codzienną fascynację dziecka. | Uzupełnienie IV: Wj 20:1–6 wiąże zakaz obrazów z oddawaniem im czci oraz służeniem im. Nie nazywaj wszelkiego przedstawienia plastycznego bałwochwalstwem bez zbadania kontekstu. Zdania o konsekwencjach międzypokoleniowych wymagają ostrożności i nie pozwalają piętnować dziecka za winy przodków.
- Odczytaj najwyżej kilka zdań z wybranego fragmentu. Resztę opowiedz własnymi słowami i zakończ prostą czynnością. Unikaj sprawdzianów pamięci oraz trudnych scen.
- Udział w rozmowie i modlitwie jest dobrowolny. Dziecko może pytać, milczeć i zgłaszać wątpliwości.
- W Wj 20:2 deklaracja wyzwolenia poprzedza zakazy. Przykazania są wypowiadane do ludu, który w narracji Księgi Wyjścia doświadczył już działania Boga.
- Wj 20:3–6 porusza dwa bliskie zagadnienia: oddawanie czci innym bogom oraz wykonywanie i czczenie posągów. Wspólnoty chrześcijańskie różnią się sposobem numerowania przykazań; dlatego podawaj wersety, a nie samą liczbę przykazania.

• W Wj 32:1–8 złoty cielec ukazuje niebezpieczeństwo zastępowania żywej relacji z Bogiem materialnym przedstawieniem, nad którym człowiek pragnie mieć kontrolę.

• W Mt 22:37–40 Jezus mówi o miłości Boga całym sercem i o miłości bliźniego. Nie redukuj sensu Dekalogu do emocji: wierność wyraża się również w decyzjach i postępowaniu.

• Nie utożsamiaj każdej silnej pasji, hobby ani korzystania z przedmiotów z bałwochwalstwem. W rozmowie o współczesnych bożkach wyraźnie oznaczaj analogię, nie twierdzenie wynikające dosłownie z tekstu.

• Wj 20:1–6 obejmuje wyłączną cześć dla Boga oraz zakaz czynienia przedmiotów kultu. Nie przenoś dosłownie kategorii bałwochwalstwa na każdą codzienną fascynację dziecka.

• Uwagi do interpretacji i bezpieczeństwa: Wj 20:1–6 wiąże zakaz obrazów z oddawaniem im czci oraz służeniem im. Nie nazywaj wszelkiego przedstawienia plastycznego bałwochwalstwem bez zbadania kontekstu. Zdania o konsekwencjach międzypokoleniowych wymagają ostrożności i nie pozwalają piętnować dziecka za winy przodków.

Kontynuacja w domu

Zapytajcie, jaką różnicę dostrzegacie między posiadaniem przedmiotu a uzależnianiem od niego nadziei.